

Hitler še vedno ne verjame, da bosta šli Anglija in Francija pomagat Poljski

London, Anglija. — V Londonu ni napravila govornica, da bo prišlo do mirovnih razgovorov, nič kaj posebnega vtisa ter ne polagajo dosti važnosti na to. Vprašanje je samo, če morejo diplomati videti končni izid v situaciji, če se udarita Nemška in Poljska in pritisneta zdej Anglija in Francija. Če Anglija in Francija vidita končni uspeh te kolizije, potem ne bo prišlo do mirovnih razgovorov.

Hitler ne kaže prav nobene volje, da bi opustil misel na Gdansk. Poroča se celo, da je Hitler absolutno prepričan, da Anglija in Francija ne bosta šli v vojno radi Gdanska. To mu daje še toliko več poguma, da tako ošabno nastopa.

Zed. države bi bile pripravljene pomagati Nemčiji, če bi ta garantirala mir v Evropi

Washington, D. C. — Ko je predsednik Roosevelt poslal apel na Hitlerja, naj neha ogroziti mir v Evropi, je namignil, da bi bile Zed. države pripravljene pomagati Nemčiji v ekonomskem oziru. Nemčija bi dobila dovolj kredita, da bi lahko kupovala blago v tujezemstvu. Nemčiji bi bil na razpolago trg Zed. držav za nakup pšenice in bombaža, kar posebno potrebuje Nemčija. To bi dobila Nemčija

takaj celo ceneje, kot pa je tržna cena in še to bi dobila na kredit.

V zamenju za to bi pa morala Nemčija obljubiti, da se bo razorožila v sorazmerju z drugimi državami. Zed. države bi dale pa kredit za nakupovanje samo takega materiala, ki se potrebuje samo za ekonomsko življenje v mrinem času.

Ta ponudba Zed. držav je Nemčiji še vedno na razpolago, seveda samo tedaj, če izpolni pogoje, kakor gori omenjeno.

COUNCILMAN REED NI KANDIDAT

Kakor poroča sinočno ameriško časopisje, je Wm. Reed odklonil kandidaturu za župana. Kot vzrok navajajo to, da demokratska stranka nima dovolj denarja za kampanjo. Po našem mnenju je ta izgovor prinesel pes na repu. Kolikor vidi vsak preprost človek situacijo, bi bil Reed kandidat, da ga ni ostrašilo ameriško časopisje, ki je takoj, ko je prišlo Reedovo ime v ospredje, zavpilo, da je Reed si-

cer fin človek, ampak da nima nobene šanse proti Burtonu. To so zapisali vsi trije lokalni ameriški dnevnik. Najbolj smešno pri tem je pa to, da se zdaj isto časopisje joče češ, kako grozno velika škoda je, da se niso mogli demokratije zediniti na Reedu, ki bi bil tako imeniten in logičen kandidat.

Včeraj se je začela po mestu širiti govornica, da bo kandidiral Adam J. Damm, bivši mestni blagajnik.

Združeni mladinski zbori

Vse pevce in pevke Združenih mladinskih pevskih zborov se opozarja, da pridejo v Gordon park v nedeljo 20. avgusta ob 2:30 popoldne, ker nastopijo takoj v začetku programa. Starši naj gledajo na to, da bodo gotovo vsi otroci nastopili. — Pevovodja.

Računski izvedenec

Mladi Slovenec, Charles Widmar, 1156 E. 74th St. je dobil diplomu za javnega računskega izvedenca. Naše čestitke!

Vabilo na otvoritev

St. Clair Rifle klub bo imel v nedeljo otvoritev svojega novega strelišča na farmi v Painesville. Pri tej priliki se bo tudi streljalo za nagrade. Pekli se bodo janci in dobila se bo najboljša postrežba. Farma se nahaja na cesti št. 44, eno miljo južno od Painesville.

Zadušnica

V soboto ob 6:30 se bo brala v cerkvi sv. Vida zadušnica za pok. Joseph Ahlinom. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Pri oddaji WPA del se bo gledalo bolj na potrebne

Cleveland, O. — Zadnji dve leti so bila vrata za WPA dela na široko odprta, to se pravi, ni se toliko gledalo, kdo je in kdo ni bolj potreben za ta zaslužek. Zdej so pa okrajni komisariji sklenili, da se bo to predugačilo. Dozdaj je človek, ki je imel sicer še kaka sredstva za preživljanje, prav tako lahko dobil delo pri WPA kot oni, ki je bil navezan izrecno samo na relief. Kakor pravijo, je pri WPA delih nastavljenih do 60 odstotkov takih, ki bi sicer ne bili upravičeni do reliefa.

Ker je zadnje čase radi odslavljanja delavcev od WPA del re-

lifna blagajna vedno bolj prizadeta, še bo zdaj stvar spremenila v toliko, da bodo dobili delo pri WPA v prvi vrsti oni, ki so na reliefu in če so zmoini za delo. Danes je v Clevelandu 21.000 oseb, ki so se prijavile za WPA dela, pa ne pridejo na vrsto. Med temi jih je 6.000, ki so že na reliefu. Od teh jih je 2.000 z družinami, 4.000 pa samec. Okraj bo zdaj gledal, da zaposli najprej teh 6.000 oseb, da se tako zmanjša reliefna lista, ali pa da se zopet vzame druge potrebne na relief, če se vzame od WPA del take, ki imajo sicer kako sredstvo za preživljanje.

ZALOSTEN SLUČAJ

Livermore, Cal. — Walter Jenkins in njegova žena sta se odpeljala s svojim avtom na deželo. Žena je nenadoma zbolela za srčno napako in odpravila sta se proti domu. Spotoma se je pokvarilo kolo. Mož je dve uri mahal mimovozečim motoristom, da bi ustavili in odpeljali ženo, ki je postajala vedno slabša. Toda noben ni ustavil. Po dveh urah je mož nehal prositi avtomobiliste, ker je žena — umrla.

Iz Gibraltarja ne smejo v Španijo

Gibraltar. — Poveljnik gibraltarske trdnjave je izdal ukaz, da ne sme nihče od posadke ali uradniki pristanišča, ali člani njih družin, iti v Španijo. Povelje je sledilo incidentu, ko so nekoga častnika zdravniškega štaba iz Gibraltarja v Španiji zadrževali, ker ni hotel dati fašističnega pozdrava ter ga izpustili šele, ko je plačal en tisoč pezet kazni.

Francija zaplenjuje pisma

Paris, Francija. — Francoska vlada je dognala, da se vrši iz Nemčije velika propaganda med francoskim narodom potom pisem, s katerimi je zadnje čase Francija prepravljena. V teh pisem nagovarjajo Nemci francoski narod, naj dovoli, da Nemci združijo Gdansk z rajhom, ker da je Gdansk itak nemški. Francoska vlada je zdaj odredila, da sme policija odpreti vsa pisma, ki imajo nemške znamke. Samo v okolici Pariza so zaplenili nad 20.000 pisem. Na tisoče jih je bilo zaplenjenih pa tudi po deželi.

Mr. Drašler umrl

Inženir Mr. Louis Drašler je dobil včeraj iz stare domovine kabelsko sporočilo, da mu je umrl ljubljeni oče Frank Drašler. Maja meseca se je podal od tukaj domov in je nameraval priti zopet v Ameriko v kratkem. Star je bil 67 let. Imel je veliko posestvo in usnjarno v Borovnici. Dolgo let je bival v Clevelandu, kjer je bil splošno priljubljen radi svojega odkritega značaja. V Ameriki zapuščila štiri sinove in štiri hčere. Naj počiva mirno v domači grudi, preostalim pa izrekamo naše iskreno sožalje.

Mr. Milnar umrl

Danes zjutraj, nekaj čez polnoč, je umrl John Miller (Milnar), ne da bi bil prej kaj bolan. Star je bil 70 let in je živel na 1623 E. 49th St. Rojen je bil v Žužemberku in je prišel v Cleveland pred 40 leti. Zapuščila žena Frances in posinovljenca Francka. Pogreb ima v oskrbi A. Grdina in sinovi pogrebni zavod. Čas pogreba sporočamo jutri.

Jugoslovanski dan

Za dan 6. septembra je določen na newyorški razstavi Jugoslovanski dan. Firma Steve F. Pirnat in Joseph Grdina Co. naznanja, da so znižane cene za vožnjo tje in nazaj, namreč samo \$27, za otroke \$18.50. Vlaku odpelje iz Clevelanda 4. septembra zvečer in odpelje iz New Yorka v četrtek zvečer.

Barn Dance!

Jutri večer priredi Modern Crusaders Glee Club prijeten ples (Barn Dance) na Glenridge pikniških prostorih. Za ples igra orkester Frank Mullec. Prostor se nahaja na Green Rd. Pridite, čaka vas mnogo zabave.

Slovenci, pokažimo se v nedeljo!

Ameriška vlada je dosegla oprostitev španskih ujetnikov

San Sebastian, Španija. — Po dolgem trudu se je posrečilo ameriškemu poslaniku Weddellu dobiti dovoljenje od španske vlade, da izpusti zadnje ameriške ujetnike, ki so se borili na strani lojalistov in so bili zajeti od nacionalistov. Kakor se poroča, se nahaja še dvajset ameriških ujetnikov v Španiji.

Pred dvema tednoma je dobil poslanik Weddell dovoljenje od generala Franca, da se te Amerikance izpusti, toda vzel bo še par tednov, predno se uredi vse potrebno, da se jih lahko odpelje nazaj v Zed. države. Iz Washingtona je dobil poslanik Weddell obvestilo, da se bodo smeli ti ujetniki vrniti v Zed. države.

Španska vlada je nato odredila, da se zbere vse ameriške ujetnike v Ondarreti, odkoder se jih pošlje preko meje v Francijo, kjer se bodo vkrcali na ladjo. Na francosko-španski meji jih bo čakal uradnik ameriškega poslaništva v Parizu, ki jih bo spremljal v Havre. Ujetnikom se bo dal potni list, veljaven za 30 dni, da se tako hitreje vrnejo nazaj v Ameriko. Imena teh ujetnikov še niso bila izdana javnosti.

Situacija je resna, nevarnosti pa ni

London, Anglija. — Iz uradnih angleških krogov se poroča, da gledajo Angleži na gdansko vprašanje sicer kot na zelo resno, toda zaenkrat še ni nevarno. Zadnje govornice o mirovnih pogajanjih smatrajo Angleži za nemško zvijačo. Nemčija je hotela oplasti Poljsko, da bi pristala na nemške zahteve. In govornice o mirovnih pogajanjih so imele samo prozoren namen, da bi Poljska mislila, da jo bo Anglija prodala Nemčiji, kar bi bilo misliti, če bi stopila s Hitlerjem v dogovore.

Zaključni koncerti

Koncerti, ki jih prireja Cleveland poletni orkester v mestnem avditoriju, se ta teden zaključijo. V petek večer nastopi v solju Jean Tennyson, norveška sopranistka. V soboto večer je zadnji koncert poletne sezone. Vstopnice so po 25c, sedeži pri mizah pa po 50c, 75c in \$1.00.

Naznanje Ročinjcem

Ker se vrši v nedeljo 20. avgusta skupni koncert pevskih zborov v Gordon parku, se piknik Ročinjcev prestavi na 27. avgusta, en teden pozneje. Vrši se pa kot naznanjeno, pri Mr. Pihlerju na Miller Ave. Piknik bo za vse Ročinjce do 4. kolena.

ZA IZLETNIKE V EUCLID!

Oni, ki se bodo peljali z ulično železnico na Špelkotov vrt v Euclid, dobe ob koncu St. Clair - Nottingham kave Oblakov truk, ki bo vozil vsake pol ure do vrta. Cena vožnji bo samo 5 centov za osebo.

Delavci, ki bodo pomagali v nedeljo na Špelkotovem vrtu, naj bodo zbrani ob desetih popoldne pred novo šolo sv. Vida, da se odpeljejo s trukom.

Godba fare sv. Vida se zbere ob eni uri popoldne pri novi šoli sv. Vida.

V nedeljo je dan slovenske pesmi in slovenske katoliške akcije!

Ljubljanski škof dr. Rožman je rkel pri svojem obisku v Clevelandu pred nekaj leti, da ima slovenski narod v svojem srcu dva bisera, ki sta značilna za vsakega Slovenca: vero in narodno pesem!

In v nedeljo bo naš slovenski narod v Clevelandu unil ta svoja dva bisera in jih pokazal svetu v vsej svoji lepoti. V Gordon parku se vrši pevski koncert mladinskih in odraslih slovenskih pevskih zborov. V Euclidu, na špelkotovem vrtu, pa se praznuje dan katoliške misli in akcije, združen in poveljevan z ognjeto besedo in pesmijo.

Program pevskega koncerta v Gordon parku smo že opisali, zato naj danes opišemo še program na Špelkotovem vrtu.

Tam praznujejo svoj dan združena društva Najsv. Imena vseh štirih slovenskih fara, to je od sv. Lovrenca, od sv. Vida, od Marije Vnebovzete in od sv. Kristine. Odbor je pripravil obširen in zanimiv program, kakor sledi:

Slovenske mladinske godbe zaigrajo ob treh popoldnih ameriško himno "The Star Spangled Banner" in nato "Hej Slovenci." Govori č. g. kanonik J. J. Oman, predsednik Zveze društev Najsv. Imena.

Govori Rev. Anthony L. Bombach kot predsednik popoldanskega programa.

Govori pater Kazimir Zakraj-

Ker je izgubil delo

Frank Heyra, 12702 McGowan Ave. je bil odslavljen od dela pri WPA, kot zahteva nova postava za one, ki delajo 18 mesecev. Šel je na urad in tam so mu povedali, da mora čakati en mesec, predno bo zopet klasificiran. Ves potrt je šel Frank v gostilno, jih tam par spil, potem je pa nabral nekaj kamenja in ga začel metati v izložbena okna na tržnici. Potem se je vrnil nazaj v gostilno in poklical policijo. Doma čakajo na kruh trije otroci, eden je pa na potu.

Obisk iz Waukegana

V Clevelandu so se oglasili Mr. in Mrs. Slana, sin Joe Slana in Mrs. Opeka iz Waukegana, ter Mr. Matt Slana, gl. blagajnik KSKJ iz Jolietta, Ill. Za par dni so se tudi ustavili pri sorodnikih v Lorainu. Mrs. Slana in Mrs. Opeka sta sestri Mrs. Johane Kolar iz 61. ceste.

Pogreb Mrs. Turk

Pogreb Mrs. Ane Turk se vrši v soboto popoldne ob desetih iz hiše žalosti, 706 E. 162nd St. v cerkev Marije Vnebovzete na Holmes Ave. Mrs. Turk je bila članica društva Mir št. 142 S. N. P. J.

V Pennsylvanijo

Včeraj sta jo mahnila proti Pennsylvaniji Mr. Jim Sepic in Mr. Valentin Plesec. Prva postaja bo v Sheffieldu pri Maroldu, potem pa še naprej, dokler ne bo gasolina zmanjkalo. Mnogo zabave, fantje!

Zabava pri Kovačiču

Frank Kovačič, 4121 St. Clair Ave. vabi na prijazno zabavo v soboto. Pekli se bodo janci na ražnju, na razpolago bo vsa najboljša pijača.

šek, OFM, ki je te dni dospel iz Ljubljane.

Nastopi mladinska godba fare sv. Lovrenca.

Govori Rev. Aleksander Uranakar, župnik fare sv. Štefana, Chicago, Ill.

Nastopi zbor Ilirija pod vodstvom g. Martin Rakarja.

Zaigra mladinska godba fare sv. Vida.

Nastopi pevski zbor Baraga pod vodstvom č. g. M. Jagra.

Govori msgr. B. J. Ponikvar.

Nastopi cerkveni pevski zbor od sv. Lovrenca, Slovenija, in mladinski zbor "Črički," oba zbor pod vodstvom g. Ivana Zormana.

Govori msgr. Vitus Hribar.

Nastopi cerkveni pevski zbor fare sv. Kristine pod vodstvom ge. Mary Gerl.

Kot zadnja točka je nastop godb in pevskih zborov v skupni pesmi.

Program se prične točno ob treh popoldne. Iz programa vidite, da bo zelo zanimiv in poln vsega najboljšega, kar premore naš narod. To bo prvi enak dan in naj bo zapisan v našem spominu, da smo ga praznovali s zanosom in blagovestjo v srcu. Pokažimo se v nedeljo, da smo kri naše slovenske krvi, ki je ni enake v žilah nobenega drugega naroda. Pod milim nebom, tisoče milij ob rojstne naše zemlje bomo prisegli svoji trdni veri in svoji prelepi pesmi. Zato, naj nihče ne ostane v nedeljo doma.

Nagloma preminil

V četrtek popoldne je nagloma preminil na svojem domu, 15610 Holmes Ave. znani Frank Valenčič, star 47 let. Pogreb se vrši iz pogrebnega zavoda Jos. Čela in sinovi, 458 E. 152nd St. Čas pogreba in drugo naznanimo jutri.

Pozdravi iz Lemonta

Vsem prijateljem in znancem pošiljajo tople pozdrave iz slovenskih ameriških izrežij: Rozi Klemenčič in sin Walter, Mrs. Stark in Alice, Frank Gregorc, Mary Pogacher, Mary Cook, Theresa Narobe, Johana Gregorc in Mary Martič.

Izvanredna seja

Gospodinjski klub SDD na Prince Ave. ima danes zvečer ob 7:30 važno izredno sejo. Vse članice naj bodo navzoče.

ANGLIJA NUDI ŠE VEČ POMOČI POLJSKI

London, Anglija. — Med Anglijo in Poljsko je bila sklenjena še 6. aprila pogodba za medsebojno pomoč. Zdej so pa v teku dogovori v še večjem obsegu. Anglija se bo zavezala, da bo prišla Poljski na pomoč z vojaško silo, če bo Poljska država ekonomsko ogrožena od Nemčije ali katerekoli druge države. Toda Anglija bo šla na pomoč Poljski samo tedaj, če bo jasno, da ji grozi ekonomski pritisk, ki bi ogrožal neodvisnost poljske države.

Iz tega se sodi, da Anglija ne verjame, da se bo gdansko vprašanje rešilo mirnim potom in da Anglijo vedno bolj skrbi sovražno obnašanje Nemčije napram Poljski. Zato se pa Anglija obvezuje, da bo prihitela Poljski na pomoč, če bi bila ta ogrožena od Nemčije in bi bila prisiljena zgrabiti za orožje, da brani svoj obstoj.

V tej pogodbi se omenja tudi indirektno ogrožanje poljske neodvisnosti, na primer, če bi Nemčija zasedla Litvansko ali Madžarsko, bi bila s tem Poljska neposredno ogrožena, ker bi bila obkrojena od nemške armade. Obratno se pa Poljska zavezuje, da bo prišla Angliji na pomoč v slučaju vojne. Ta pogodba bo veljavna za pet let.

ČRNA MAČKA

Fred Gerking je videl črno mačko na cesti v New Yorku, ki se je vrtela med avtomobili, očitno zmešana in ni vedela, kam bi se obrnila. Fred ji je hitel na pomoč, da jo reši. Zadel ga je avto, mačka se je pa zdrava sama rešila. Fred pravi, da je zdaj prepričan, da črna mačka prinese nesrečo.

Nova gostilna

Mrs. Antonia Mlakar in sin sta dobila dovoljenje za točenje piva in vina. V soboto odpreta gostilno na 843 E. 222nd St. v Euclidu. Prijazno vabita rojake na obilen poset.

Pravilen naslov

Umrla pionirka Mrs. Frančiška Epavec leži na domu njene starejše hčere Mrs. Louise Turk na 1112 E. 174th St., odkoder se vrši pogreb jutri ob desetih popoldne.

Nemčija je zdaj pripravljena, a zahteva nekaj več

Berlin, Nemčija. — Nemčija stoji zdaj pripravljena za vse, kar prinese bližnja bodočnost. Od visoke Tatre na Slovaškem pa do Baltika stoji nemška armada pripravljena izvršiti povelje diktatorja Hitlerja, če bo ta zahteval prosto mesto Gdansk in zvezo Vzhodne Prusije z nemškim rajhom.

Nemško časopisje, ki je bilo par dni mirno, je začelo vse, kot na povelje, vpiti, da samo Gdansk ne bo zadovoljil nemškega pono-

sa in zahtev. Dozdaj je Nemčija zahtevala samo Gdansk, zdaj pa vpije časopisje, da mora dobiti tudi poljski koridor, takozvani Pomorze.

Nemci so absolutno prepričani, da bo dobil Hitler zopet eno svojih brezkrvnih zmag in prinesel domov v rajh Gdansk, kakor je prinesel zadnjega septembra Sudete. Vendar pa, če ne bo šlo vse tako izlepa, je pa nemški narod pripravljen in bo sledil svojemu fuhrerju do zadnjega moža.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 192, Fri., Aug. 18, 1939

Slovensko časopisje pred Amerikanci

Narodu v splošnem menda ni znano, da se že več mesecev prestavlja čtivo iz naših slovenskih časopisov na ameriški jezik. Naj povemo, kako se to dela.

Med drugimi koristnimi idejami, ki jih je ustvarila in izpeljala vlada Zed. držav s svojo WPA organizacijo, je tudi takozvani projekt tujezemskih časopisov. Namen tega projekta je, da se prestavi članke iz časopisov, ki so pisani v kakem tujezemskem jeziku, na ameriški jezik, da bodo Amerikanci lahko videli, kaj priseljenci, ki so našli v tej deželi svoj kruh, pišejo in čitajo v svojem materinem jeziku.

V Clevelandu se je pod vladnim nadzorstvom ustanovil tak urad na 1270 Ontario St., kateremu načeljuje spretni urednik Oscar Ban. Ta je najprej dobil časopise 11 raznih narodnosti v Clevelandu in potem od vsake teh narodnosti zmožne ljudi, ki predstavljajo vsak iz svojega časopisa članke na ameriški jezik. To se pravi samo take članke, ki so pisani originalno in ki niso bili prestavljeni iz kakega drugega jezika.

Začeli so z letom 1937 in nedavno je izšel prvi zvezek teh izčrpkov vseh 11 narodnosti in sicer prestave iz slovenskega, češkega, nemškega, madžarskega, italijanskega, židovskega, litvanskega, poljskega, romunskega, ruskega in slovaškega jezika.

Vsak teh jezikov ima v kratkih izčrpkih predstavljene na ameriški jezik vse važnejše novice, članke, dopise itd.

Človek, ki ne razume nobenega teh jezikov, dobi vpogled v notranje duhovno življenje teh posameznih narodnosti. Po teh izčrpkih lahko presodi kulturo in izobrazbo tega in onega naroda, pa tudi njegove verske in politične nazore. Tu bodo Amerikanci videli kdo je kdo, kake vrste narod je prišel pod njihovo gostoljubno streho, ker iz časopisja vsakega naroda se razvidi vsa narodova duša in srce.

Kar se tiče našega lista, ki ima v tej reviji lepo število izčrpkov, smo lahko ponosni. Čeprav so prestavljeni iz naših slovenskih časopisov tudi naši strankarski boji, pa se naš list zaveda, da je vedno pisal za pravično stvar in se spuščal v strankarske boje samo radi obrambe vere ter ameriških in slovenskih principov.

Mi mislimo, da je bila ideja prestavljanja iz tujezemskih časopisov na ameriški jezik zelo posrečena ideja. Ne zato, ker je pri tem nekaj naših ljudi dobilo dober kruh, ampak zato, da bodo Amerikanci videli, da smo Slovenci kulturni narod, ki imamo zdrave misli in nazore, ki smo dali tej naši novi domovini pridne roke in zdrave možgane in ki smo, čeprav tujezemci po jeziku, pa vendar dobri ameriški državljani.

Zato so na mestu naše čestitke onemu, ki si je zamislil to idejo, ker bo ostal spomin na tujezemske časopise v ameriških analih še dolgo potem, ko ne bo nobenega tujejezičnega časopisa v tej deželi več.

Kdaj naj bo Zahvalni dan?

Po vsej Ameriki je završalo, ko je predsednik Roosevelt naznanil, da bo prestavil Zahvalni dan za en teden bližje. Stari Amerikanci, ki ne puste, da bi kdo premetaval stare tradicije, se grozno jezijo. Nekateri, zlasti trgovci, so pa tega veselji, ker bodo imeli en teden več pred božičem za prodajanje božičnih potrebščin.

V Plymouth, Massachusetts, strašno protestirajo nad to Rooseveltovo odločbo. Tu je namreč tisti zgodovinski kraj, kjer so prvi naseljenci praznovali prvi Zahvalni dan. Mesto je poslalo predsedniku oster protest, v katerem zahtevajo, da se spoštuje stari običaj in Zahvalni dan na zadnji četrtek v novembru. Pravijo, da predsednik nima nobene pravice zamenjati tradicijo z komercialno potrebo.

In vendar se Zahvalni dan v tej deželi ni vedno obhajal na zadnji četrtek v novembru. Kot piše zgodovina, se je obhajal prvi Zahvalni dan 22. februarja 1631. V času revolucionarne vojne so se praznovali Zahvalni dnevi ob raznem času, v aprilu, maju, juliju in celo v decembru.

Leta 1789 je odločil predsednik Washington, da se praznuje Zahvalni dan zadnji četrtek v novembru, "kot dan zahvale Vsemogočnemu Bogu za darove zemlje."

Dolgo je pa vzel, da bi se za stalno določilo zadnji četrtek v novembru za praznovanje Zahvalnega dne. Mrs. Sara Hale, urednica prvega ženskega mesečnika, se je borila trideset let za to. Svojo zahtevo je dosegla, ko je predsednik Lincoln leta 1863 odločil, da se praznuje Zahvalni dan zadnji četrtek v novembru. Pri tem je ostalo, najbrže iz spoštovanja do predsednika-mučenika.

Predsednik Roosevelt opravičuje svoj odlok, da so ga k temu nagovorili trgovci, ker da bo mnogo pripomoglo pri trgovini, če bo Zahvalni dan en teden prej.

Pa menda res nima nobenega pomena, če se Zahvalni dan praznuje en teden prej ali en teden pozneje. Saj se praznuje kot dan zahvale za vse prejete dobrrote in ta zahvala je tako veljavna in dopadljiva Bogu na 23. novembra, kot je na 30. novembra. Glavno je, da se ostane pri ideji. Vse kaj drugega bi bilo, če bi predsednik odpravil ta narodni praznik. Potem bi pač imel narod vzrok kritizirati, tako pa ne.

BESEDA IZ NARODA**Za Slovenski katoliški dan**

Nedelja 20. avgusta je dan, ko vzajemno vse štiri slovenske župnije priredijo skupen nastop, da manifestirajo za svoje prepričanje. Namen je, da se vsaj enkrat snidemo, da se strnemo v eno družino, ki jo veže ne samo rodna zemlja in slovenska govornica, pač pa tudi ista vera, ki je življenjski sok v moralnem življenju.

V teh dneh čitamo v listih kako je naša stara domovina pripravila 6. mednarodni kongres Kristusa Kralja in tako ponela sloves našega verskega slovesa v širni svet, da smo lahko ponosni na to v krogu družine narodov na vse, kar se je izoblikovalo na naši rodni zemlji.

Ni bil namen kongresa, da se samo z zunanjim slavljem pokaže tujcem kaj je narod zmožen, pač pa, da se poglubi osnovna misel — kako pokristjaniti svet! Če današnji mogočnjaki rušijo oltarje in postavljajo na nje svoje malike, smo toliko bolj poklicani mi katoličani, da preorjemo njivo Kristusovo, da prevasimo človeško družbo z naukom evangelija. Današnje mizerije ni kriva samo gospodarska kriza, ampak je velik vzrok tudi velika razdvojenost današnjega človeka.

Priče smo usodnih dni in morda najtežjih v zgodovini od začetka sveta. Priče srditega boja, kjer ni več vprašanje, samo usoda narodov, posameznika ali države, ne, to je boj, ki se bije za to, kar je prvo in poslednje, za pade ali vstajenje vsega človeškega rodu, za osnovne pravice, ki naj vtisnejo pečat vsemu prihodnjemu zemskemu življenju.

Majejo se nam tla pod nogami in vse povsod pokajo jezovi, rušijo se temelji svetovnega reda in iz razpok, ki jih ustvarja ta potres bruhajo na dan, kakor nevzdržni vulkani — nova gibanja — vsako z upanjem na zmago in vsako nosi s seboj poslanico, da je edino pravo in odrešilno za človeški rod.

Saj sta komaj minili dve desetletji, od najstrašnejšega klanja v človeški zgodovini. Zemlja je posuta z grobovi. A sinovi teme se divjajo naprej v svojem srdu in sovraštvu. Preslišali so klic, ki ga živečim pošiljajo padle žrtve kot opomin k ljubezni in mirnemu sožitju med narodni. Vpregli so človeški razum, ne v plodno delo, marveč v delo uničevanja, delo, ki vodi v razpad.

Saj se še niso posušile solze, za padlimi žrtvami, spet odmeva zemlja od udarcev kladi, noč in dan ropočejo stroji in kakor pošastni zmaji bruhajo iz seboj ognjeno orožje — za novo klanje — za novo človeško žaloigro. Misel se poraja proti misli in sovraštvo razdvaja narode. To je boj, ki ga človeški razum ne more več zajeti v svoje ozke meje. To je boj med nebom in peklom, med lučjo in temo, med resnico in lažjo, med smrtjo in življenjem. Gigantski boj za in proti — Bogu. Težki časi so in zahtevajo popolno odločitev, bodi cel kristjan ali pa odpadnik. Potrebujemo ljudi močne vere in verskega življenja iz globokega notranjega verskega prepričanja.

Toda tudi v verskem življenju smo kot socialna bitja odvisni od okolščin družbe v kateri živimo. V vernem okolju smo more tudi posameznik biti veren, če pa je iztrgan iz verskega okolja, mu preti nevarnost, da bo tudi njegovo

versko življenje opešalo in končno celo zamrlo. To je tudi vzrok zakaj se toliko onih, ki se iztrgajo iz območja Cerkve, tudi izgubi. (Besede škofa Rožmana na kongresu Kristusa Kralja v Poznanju.)

V tem razpoloženju, da se drug ob drugem navdušujemo za najvišji ideal, ki seže iz večnosti v naše častno življenje, ki daje človeku smisel — vsebino, da če je še tako mi-zerno in težko živeti, življenje vendar le vredno, da se živi. Ker iz vidika vere se življenje ne konča s smrtjo, pač pa se preljuje v večnost, kakor se preljuje jutranja zarja v svetli dan.

Zato vabimo vse farane, vseh štirih slovenskih fara, da se srečamo ta dan na Špelkovih prostorih. Kakor je bilo že omenjeno, da bodo dobri govorniki marsikaj lepega povedali in če poleg tega še upoštevamo, da bo čisti dobiček šel v dober namen, za naš narodni — verski spomenik — novo poslopje v Lomontu, ki bo še dolgo v bodočnost izražal slovensko besedo in katoliško miselnost, je pač za slednjega dolžnost, ki čuti katoliško, da se pokaže ta dan, da zna ceniti delo oo. frančiškanov in po svoji moči pripomore do uspeha tega dneva. Pripravljalni odbor je pridno na delu, da stori vse, da zadovolji udeležence. Stavimo vsi vsak svojo dolžnost in naše delo bo končano z uspehom.

M. Tekavec.

Živahnosti v Euclidu

Da imamo vedno lahko kako novo reč na programu se je pri nas kar privadilo in še vedno strmimo za kakšno novo prireditvijo. Vsako soboto večer imamo posebno zabavo in člani že komaj čakajo sobote, ker je polno zabave in smeha. Darilya so zelo primerna, kar se moramo zahvaliti Progresivni trgovski zvezi.

Apeliram na vse one, ki že imate članske karte, da si preskrbite tudi ključke. Prosim vas, da storite to uslugo čimprej mogoče. . . .

V soboto bo pa zopet sme-ha na koše, ker se bodo udarili Gospodinski odseki treh domov: Društveni, Narodni in Delavski, pa ne z rokami ali količki ampak v balinarski tekmi. Kakopak, vrši se pri nas, v soboto 19. avgusta točno ob treh popoldan. Kateri odsek bo odnesel zmago bomo videli v soboto V tretje rado gre pravijo!

Vem, da vedno nadlegujemo cenejno obćenstvo in vabimo na razne prireditve in vedno se radi odzovete, kar upam, da se bošče tudi v soboto, ker se gre za narodno stvar. Pridite! Čez noč bomo pa preuredili kulise in začeli z drugo predstavo in sicer serviranje "Clam bake." To je čisto nova igra pri domu in bo prvi predstavljena. Vstopnice so že v predprodaji po \$1 za vsaki nastop krožnika, ampak veste krožnik ne bo prazen. Po predstavi, se reče ko boste nasičeni, se vrši ples za katerega bo igral Škrjanecv orkester. Zastor pače ko bo vse utrujeno.

To je samo malo popisa predstave, ki se bo vršila dva dni in upam, da bo širša javnost pridno zasledovala potek iste oba dva dneva 19. in 20. avgusta.

Tako sem zamišljen v "Divjega lovca," ki bo vprizorjen pri nas v jeseni, da mi gre sar-mo igra in kulise po glavi. Saj razumete kako gre. Torej na svidenje v soboto in nede-

ljo v Slovenskem društvenem domu!

John Korošec.

Zanimivi dogodki

Dogodki se tako hitro vrstijo in sledijo drug drugemu, da bi nikakor ne bilo prav, da bi se tako hitro pozabili.

Ko se je vršila koncev julija in en teden v avgustu v Clevelandu perutinarska razstava, jo je obiskalo mnogo tisoč ljudi. To je bil znak, da je bila razstava zanimiva in posebne vrste. Obiskovalec je lahko videl perutnino vsake velikosti in barve. Razstavni prostori so bili okrašeni z raznovrstnimi zastavami vseh mogočih narodov. Ko si je človek vse to ogledal in poleg tega pa še razno orodje in poljedelske stroje, je moral priznati, da je Amerika čudovita dežela, kjer si ljudje izmislijo vse mogoče reči.

Ob tej priliki je bila tudi krasna parada 30. julija v kulturnih vrtovih, katere se je udeležilo lepo število raznih narodnosti. Najlepsi je bil pogled na pestro množico v krasnih uniformah in krojih. Vsa čast gre Slovencem, ker so vsi tukajšnji časopisi pisali, da je bil slovenski oddelek najlepši in najštevilnejši. To je prav, da se ob takih prilikah pokažemo kot zaveden narod.

V listu A. D. je vedno veliko zanimivih dopisov in popisov raznih potovanj, kar vsi prav radi beremo posebno tisti, ki smo bolj humoristični (to se mene tiče). Recimo dopisi kot jih piše Frank Leskovic iz Madisona, pa da ne pozabim kolone, ki jo piše Jaka "Če verjamele al' pa ne." Drugega komentarija ista ne potrebuje, samo priznanja, da je res za smeh in kratek čas. Pozdrav vsem čitateljem A. D.

Fr. Ponikvar.

IZ DOMOVINE

—Vel. Lašče. Pred par tedni je odšel zakupnik tukajšnjega lova Pečnik Ivan s psom pregledovat lovski revir pod hribom sv. Roka. Pes je tekal sem pa tja, nenadoma pa je skočil proti grmu in začel lajati. Takoj nato je že padel strel, izza grma pa se je zaslislalo ječanje. Pečnik je prihitel h grmu in našel tam ranjenega divjega lovca Alojzija Mramorja iz Medveje-ka. Ranjenec je imel ves hrbet krvav, saj se je vsula nanj toča šiber iz oddaljenosti kakih deset metrov. Na strel so prihiteli tudi drugi ljudje, ki so se nahajali na delu v bližini. Ranjenca, ki je ves čas hudo stokal, je naložil na rame Pečnik sam in ga dal prepeljati do zdravnika v Velikih Laščah. Zdravnik dr. Kožuh je ranjenca obvezal, nato ga pa odpeljal s svojim avtomobilom v ljubljansko bolnišnico. Po vestih iz bolnišnice ima ranjenec 26 ran, petnajst šiber pa se je zarilo prav v črevo. Zaradi te težke poškodbe se zdi, da bo Mramor težko okreval.

—Slovensko gasilno društvo v Št. Jakobu v Rožu razpuščeno. Društveni komisar za Vzhodno marko (bivšo Avstrijo) je odredil razpust slovenskega gasilnega društva v Št. Jakobu v Rožu. Njegovo premoženje bo odslej upravljala občina. Odlok je utemeljen z zakonom o uvedbi občinskih gasilskih čet, odnosno občinske policije. K temu razpustu pripominja "Koroški Slovenec": "Šentjakobsko slovensko gasilno društvo je bilo med najstarejšimi gasilnimi društvi v deželi. Njegovo delovanje sega celih šest desetletij nazaj. Njegovi člani si štejejo v ponos, da je bilo njegovo delovanje zmerom v občo korist občanov in najširše okolice, v blagor naroda, katerega ime je nosilo, in v čast božjo. Biti član slovenske gasil-

Če verjamele al' pa ne

Prav radoveden sem bil, kako bova začela večerjati. Že od nekaj sem navajen, da me kdo pokliče in tedaj letim na vse pretege za mizo, da česa ne zamudim. Ne spominjam se, da bi me Johana v vseh 25 letih kdaj dvakrat klicala k temu prijetnemu opravilu. Največkrat pa že čakam pri mizi, ko dene lizanje šele zakuhat in potem bobnam po mizi s prsti, ki je ni hušje muzike za gospodinjico, ki ji prav takrat vse leti pod noge, ko dedec sitni in nepotrpežljivi čaka na večerjo. Pa nisem samo jaz tak. Poznanim navado prijatelja Jima, katerega Urška kliče k mlačvi s tem, da z nogo potrepelja po stopu, pod katerim Jim lonce prodaja. In če mi verjamele ali pa ne, da ima Jim vsa kolena obtočena, tako jo vselej pobira gori po stopnicah.

Torej, kako bom zdaj večerjal, ki sem ves lesen ko drevov klin! Pa vedo tudi v takih slučajih odpomoči v bolnišnicah. Bolničarka se je lepo vredila k postelji, vzela v eno roko šalčko s čajem, v drugo roko je pa vzela stekleno cevko, ki mi jo je zatlačila en konec v usta, drugi konec pa v čaj in mi rekla, naj potegnem.

Glej ga no šmenta, saj tako bo pa res šlo. Pa sem počasi vlekkel sapo vase, za sapo je pa tekel čaj. Pa se mi je zdelo, da bi bilo bolj pripravno, če bi mi dala mesto cevke cuceljček, če sem že na celi fronti v otroški postelji. No, pa tudi na cevko ni bilo napačno.

Ko sem tako srebala čaj skozico cevko, sem se spomnil na dogodek iz davnih dni in toliko da se mi ni zaletelo, tako mi je šlo na smeh pri tem spominu. Čakajte, vam bom povedal, kako je bilo.

Jaz sam imam v starem kraju hudo dobrega brata, ki so ga krstili za Franclja. Strašno dober človek je bil že kar ga poznam. Tako je nekoč, ko smo imeli doma ravno košnjo, poslal iz Istre en sodček finega črnega terana. Ko so zvedeli kosci, da bo pri naši hiši vino za malco, so se kar tepli, kdo bo prišel na žernado. Saj ni v košnji pri vsaki hiši vino, kvečjem hrushkova voda, ki pa nima vsebine, ki bi dala kosi kako posebno moč. Ampak po kozarčku terana pa niti brusiti ni treba dosti, pa pada redje kot so padali Turki pod cepci naših pradedov. Torej naš Francelj nam je

ske organizacije je veljalo za moški šentjakobski svet vedno posebno odlikovanje. Naj ostanejo vzori, katerim je razpuščena organizacija tako zvesto in tako dolgo služila, nezatenjeni še v dolgo bodočnost!"

—Nevaren požar. Ogenj je ponoči v Vrbičju upepelil posestnik Podražju Antonu nov ko-zilec-dvojnik. Ker je bilo poslopje polno sena in žita, je škoda še posebno velika. Gasilci iz Št. Jurija in Poneve vasi so obvarovali sosedne zgradbe.

—Gradnja mostu čez potok Bolsko. Občina Sv. Jurij ob Taboru gradi čez potok Bolsko v tiru občinske ceste — Tabor — Ponor nov most. Most bo 24 metrov dolg in 5 metrov širok ter bo imel betonske opornike in podpore, drugače pa bo iz hrastove konstrukcije. Za gradnjo je prispeval okrajni cestni odbor v Celju 50,000 din, 15,000 din ministrstvo za gradbe, ostalo pa šentjurska občina.

—Poročila sta se v Koprivnici pri Rajhenburgu celjski trgovci E. Poženel Dominik in gdč. Vehovar Anica, ugodna hčerka Vehovarjeve družine iz Koprivnice.

poslal sod terana. Tako smo hvalili teran in Franclja, ko smo ga pokušali (teran), da smo bili kar slinasti. Pa so oče pogruntali, da vino ni za otroke, ki so stari manj kot 50 let. Se reče, vino naj bo samo za kosce in pa za očeta, ki so gospodar. Doma smo bili pa bratje, ki smo si tudi lastili pravico do vsega, kar je bilo pod domačo streho in smo si lastili tudi pravico do vina tudi tak dan, ko se ni kosilo, ali pa opravljalo kaka druga taka dela.

Pa so oče ukazali zapik. Ne toliko radi tega, da bi nam bili nevoščljivi, ampak samo iz svoje velike ljubezni do nas, svojih nadebudnih sinkov, ki bi nam močni teran lahko škodil, da bi ne rasli, kakor so želeli da bi. Ker so nas pa dobro poznali, da smo pravi sinovi starega Grmka, je tudi dobro vedel, da bi beseda v svarilo ne izdala nič, so šli, pa kupili pipo na ključ in ključ nosili vedno pri sebi kot najdražjo svetinjo. Ponoči so ga deli pa pod glavo, naj jim to ne bo šteto v greh na onem svetu.

Naš oče so bili sicer moder mož, vsega pa le niso vedeli. Tako tudi niso vedeli, da ima vsak sod dve luknji, eno spre-daj, eno na vrhu. Sicer so prav sodili, da vino ne bo te-klo navzgor, kar navadno tu-di ne, razen, če se ga prikljče s kako pripravo, kakor smo, na primer, klicali vraga na kakem križpotju v ris.

Jaz sem bil najmlajši, pa radi tega nič manj željan dobrega terana, zato ni bilo zamere, če se rešila misel ni porodila v moji tikvi. Tega ne pravim radi tega, da bi se zdaj lepega delal, ali kriv-do metal na kakega drugega, ampak kar je res je pa res. Eden izmed mojih ljubih brat-cev, naj bo že kateri hoče, je vzel v roke čevljev dolg in vo-tel trs, ki smo ga dobivali iz Cerknškega jezera, odbil za-maho na vrhu, vtaknil trs v teran in tako lepo je tekle v gorenje prostore, da je bilo kar fletno. Najprej je menda poskusil sam, potem je pa tudi nas druge povabil na sur-prise party. Seve, najprej smo pogledali, kam so šli oče, da bi ne bilo kaj napek, potem smo se pa vsedli okrog soda in si podajali trs iz rok v roke, iz ust v usta.

Akrobati nas je stvar poživila in pridni smo bili tisti dan, pa močni, da so se oče kar čudili in nas niso mogli prehvaliti. Menda ja!

In tako je prišlo, kakor je moralo priti, da je vina zmanj-kalo dosti prej, kot so pa ime-li oče izračunano. Trkali so po sodu in ga zibali, pa zma-jevali z glavo, računali na pr-ste vse kozarce, ki so jih izto-čili iz soda in račun jim je znašal, da je dve in dve prat-najst. Ko so nam nekega več-era omenili, ko smo ravno se-deli pri banketu s kislim mle-kom in v oblicah krompirju, da se jim ne zdi pravdansko, ker je vina tako hitro zmanj-kalo, je pripomnil brat Mati-ja, ki je služil pri 97. pešpol-ku v Trstu, da on ve, da se te-ran strašno naglo suši. Jaz sem se pripravil, da bi treščil v smeh, pa me je brat Ja-nezek o pravem času ustavil in me brenil z škornjem v členek, da sem požrl kar pol krompirja hkrati. Pri tem je ostalo. Oče so izgubili vero v terana, ker se prehitro suši, drugi smo pa očeta nagovarja-li, naj piše našemu Francetu, naj hitro pošlje še en sod, vsaj za mlačev. Pa ga ni, kar mu je še danes lahko žal, ker je bil za toliko prikrajšan na pohvali.

Vidite, vse to mi je skočilo v misel, ko sem srebala čaj po cevki in primerjal to tekočino z ono, ki smo jo doma vlekli iz soda. Pa ni bilo priglibe, vam pravim.

WINNETOU

Po nemškem izvrstiku K. Maya

Pravkar sva se namreč mislila spet obrniti s prerije nazaj k reki, da z najinega brega opazujeva vas onstran reke, ko zagledava dva jezdeca, ki sta gnala cel tuat tovornih konj. Nista nama jezдила naravnost naproti, obrnjena sta bila bolj na desno. Eden je jezdil spredaj, drugi zadaj za težko oboloženimi mulami. Njunih obrazov nisva videla, pa po obleki sva zasodila, da sta bela.

Opazila sta naju in obstala. Nisva ju smela prezreti, sumljivo bi jima bilo. Pa sva tudi morebiti lahko kaj koristnega zvedela od njiju, ker sta bila skoraj gotovo na obisku pri Kiowah na vasi. Škodovati nama pa tudi nista mogla. Najino sled bi sicer našla, pa da bi ji sledila, za to pač nista imela časa. In če bi tudi bila šla za njo, bi jo bila izgubila, ker je peljala v reko.

Vprašal sem Winnetoua: "Pojdeva k njima?" "Da," je odgovoril. "Traderja — potujoča trgovca — sta. Kiowe sta obiskala s svojim blagom. Le zvedeti ne smeta, kdo da sva."

"Dobro! Jaz sem uradnik agenture in potujem h Kiowam, pa ne razumem njihovega jezika. Zato sem vzletel s seboj. Iz rodu Pawnee si."

"Prav je tako! Moj brat bo govoril z njima."

Jezdila sva jima naproti. Vzela sta puške v roke, ker je tako v navadi na divjem zapadu, in naju radovedno gledala.

"Le denita puške v stran, gospoda!" sem jima zaklical. "Ne bova vaju ugriznila!"

"Bi vama tudi ne uspelo!" je eden odgovoril. "Midva znavamamreč tudi ugrizniti. Pušk pa nisva vzela v roke, ker naju je strah, ampak ker je tako v navadi tod in ker se nam zdi sumljiva."

"Sumljiva —? Zakaj?"

"No, če dva takale oborožena gentlemana, eden rdeči, drugi beli, sama jezditova po preriji, sta skoraj gotovo lopova. Razen tega nosite vi čisto indijansko obleko. Bi bilo res čudno, če bi bila poštena človeka!"

"Hvala lepa! Ste pa res zelo odkritosrčni! Je sicer vedno dobro, če človek ve, kako drugi o njem sodijo, pa lahko vam zagotovim, da se motite!"

"Mogoče. Vaš obraz in obraz lopova, to je res. Mi je tudi čisto vseeno, kaj da sta in ali vas prej ali slej obesijo. Vrv vsekakor ne bo visela na mojem vratu, ampak na vašem."

"Morebiti nama bodeta celo povedala, odkod prihajata?"

"Prav rada vama ustrezava. Njima v zvezi, da bi se skrivala. Sem od False Washita prihajava."

"Tako —? In kam sta namenjena?"

"Nekoliko h Kiowam na obisk."

"H katerim Kiowam?"

"K tistim, ki jim poveljuje Tangua."

"Niso daleč od tod."

"Vem. Njihova vas leži med Salt Forkom in Red Riverjem."

"Res. Toda svetujem vama, brž ko mogoče se obrnita in ne pokažite se nobenemu Kiowu!"

"Zakaj neki?"

"Ker ni koristna taka nava-da, če se da kdo od rdečih upihniti."

"Pshaw —! Se tega do danes nisva navadila in se tudi v bodoče ne bova."

"Kaj vse še bodočnost krije, tega ne vemo. Dobro vama želim. In moje svarilo je resno misljeno!"

kaka nevarnost?" "Pa še kaka! Prihajava namreč naravnost od Tangua. In Tangua je sklenil, da bo upihnil vsakega belega, ki mu pride v roke, pa tudi vsakega rdečega, ki ni Kiowa."

"Tangua je pa res zelo ljubozni človek! Odkod pa vsta za te njegove človekoljubne namene?" "Sam nama je tako povedal."

"Ni mogoče —!"

"Da! In še večkrat."

"Pa še večkrat? Kako pa je torej mogoče, da vaju takole zdrava in živa vidim pred seboj —? Ali sta morebiti zamorca?"

"Ne zbijajte neumnih šal! Nama ne stori nič, dobri znanici smo si in nekaterekrat vama ga že obiskala. Traderja sva namreč, kakor ste najbrž že uganili. In sicer poštena traderja. Ne spadava med tiste lopove, ki rdeče ogoljufajo s svojim blagom pa se ne smejo več prikazati v njihovih tabornih. Zato pa sva tudi povsod dobrodošli. Rdeči potrebujejo naše blago in si ne bodo odgnali ljudi, ki se na nje lahko zanesejo, in od katerih imajo le korist. Vaju pa bodo upihnili, bodeta že videla!"

"Ne bodo naju upihnili! Tudi jaz sem pošten človek, in pravkar potujem h Kiowam in jim tudi prinašam mnogo koristi!"

"Tako —? Torej pa povejte, kaj ste in čemu jih mislite obiskati!"

"Uradnik sem indijanske agenture."

"Indijanske agenture? Čujete, ta poklic vas Indijancem ne priporoča ravno preveč! Ne zamerite, pa odkrito vam povem, da so rdeči ravno agentom zelo malo naklonjeni, ker — ker —"

"Ni hotel z besedo na dan. Pomagal sem mu."

"Ker so jih agenti že neštokrat opeharili. Tako ste hoteli reči, kajne? In to vam rad priznam."

(Indijanski agenti so zastopniki washingtonske vlade. Posredujejo Indijancem, naseljenim po rezervacijah, dobave, živino, poljedelsko orodje, semenja, puške itd. Vlada izda, deloma vezana po pogodbah, sklenjenih z Indijanci, letno nad pet milijonov dolarjev za rezervacije. Pa velik del tega izgine v žepih agentov, Indijanci pa ne dobijo nič ali pa le slabo blago. Rezervacije ležijo pač daleč zunaj na divjem zapadu in agente je težko nadzorovati. — Op. prev.)

"Me zelo veseli, da iz vaših ust čujem, kako lopovi da ste vi agentje!" se je smejal. "Ravno pri zadnjih dobavah so agenti Kiowe strahovito potegnili. Razume se, da so silno razjarjeni! Ako torej hočete, da vas nekoliko na kolu mučijo, le pojdite k njim! Vašo željo vam bodo radi izpolnili!"

"Mi ni mnogo za to, sir! Pa se tudi ne bo zgodilo. Povem vam, da me Kiowe res ne bodo prijazno sprejeli. Toda ko jim povem, čemu da sem prišel, me bodo zelo veselili. Dosegel sem namreč, da jim bo povrnjena škoda, ki so jo imeli pri zadnjih dobavah. Dobili bodo, kar jim še gre. In prav radi tega jezdim k njim. Obvestiti jih moram, kam naj grejo po blago."

"Glej, glej! Torej ste res prava bela vrana med agenti!" se je čudil. "Če je tako, vam seveda ničesar ne bodo storili."

"Ampak — čemu imate tegale rdečkarja pri sebi?"

"Ne razumem narečja Kiow. Tale je moj tolmač, iz rodu Pawnee je in Tangua ga dobro pozna."

(Dalje prihodnjic.)

Kako smo volili pred 25 leti

Ko tako premišljujem te današnje volitve se nehoti spomnim, kako mirno je bilo ob volitvah pred leti.

Delavci v tovarnah smo dobili na volivni dan malo dopusta, da smo lahko opravili svoje državljansko dolžnost in šli volit. Nobenega posebnega navdušenja ni bilo med nami Slovenci — volivci —, da bi že skoro bili mi Slovenci zmota postaviti svojega kandidata. Tedaj so brez nas izvolili in si tudi brez nas razdelili.

Tako je prišlo leto 1916 in v 23. vardi smo imeli slovenskega kandidata. Ampak še ni šlo in tako se je pozabilo za nekaj časa. Obenem pa se je pokojni Louis Pirce trudil in pisal državljanske prošnje in prigovarjal ljudem, da si preskrbe državljanske papirje. Prigovarjal je ljudem, da naj se vpišejo v šolo in vse drugo se bo že preskrbelo in se tudi je, če le ni bilo prevelike zapreke.

Ko že to pišem ne morem mimo, da bi se ne spomnil pok. Jožeta Jarca, ki je bil moj učitelj, ko sem jaz iskal državljansko pravico. Potrpežljiv je pa bil in zdelo se mi je kot, da sem sedel doma v starem kraju v šoli.

Torej zato bi bilo priporočilo, da bi delali roka v roki in združeni sodelovali kot so to delali naši predniki. Saj vidimo, da je le v združenju moč in kandidatov imamo Slovenci za vse urade. Kolikor več naših ljudi postane amer. državljan, toliko več se oglasi naših kandidatov za razne urade.

Vsak nov kandidat je bil zopet nov zvon za Slovence. Sklican je bil shod, da smo pozdravili novega slovenskega kandidata in vselej se je zbralo precej naroda. Med njimi sem bil tudi jaz in sem vselej, če je bilo le mogoče se približal takemu kandidatu in ga vprašal kakšno uslugo mu jaz lahko napravim, da bi dosegel on svoj cilj. Takega človeka sem imel vedno v mislih in sem bil zelo zaposlen in kar zdelo se mi je da sem že velik mož, ko mi je rekel, da ni treba nič drugega, kakor samo voliti zanj, začuden sem bil ko sem videl kako je rojak z malim zadovoljen, ker to mi je bilo prav lahko napraviti.

Omeniti moram, da je ta list veliko pripomogel do zmage. Kajti v tem listu A. D. smo dobili vsa navodila in povedano nam je bilo, da če se vsi zavzamemo pa bomo lahko izvolili Slovence. In tako se je tudi uresničilo. Preskrbeli smo se z raznimi lepaki in na ta način delali reklamo.

Radostnega srca se želiva najprisrčnejše zahvaliti najnim sinovom, sorodnikom in prijateljem za prireditev slavja 25 letnice našinega srečnega zakonskega življenja.

Pri teti Mrs. Frances Korenčan, 16112 Parkgrove Ave. se nahaja iz stare domovine na odihu Mrs. Margaret Rožmanec. Ker se teta Rožmanec kmalu povrne v staro domovino smo se pridno pripravljali, da ji priredimo presenečenje. Tozadevno sta bili živahno na delu Mrs. Joe Modic in Mr. Louis Bartol. Nabrali sta od sorodnikov in prijateljev precej darov. Zgovorjeni smo bili, da 5. avgusta ob 9. uri zvečer presenetimo našo tete. Nič hudega sluteč se podava v hišo tete Korenčan, vstopiva v sprejemno sobo in od mnogih nama zadoni glas

"surpriz." Bilo nama je jasno, da sva bila pošteno potegnjena. V globoki hvaležnosti se želiva najlepše zahvaliti prispevateljem, ki so z darovi pripomogli do najlepšega večera v najnemu življenju. Najlepšo zahvalo naj prejmejo sledeči: Mr. in Mrs. Korenčan, Mr. in Mrs. J. Modic, Mr. in Mrs. Geo. Vranež, Mr. in Mrs. A. Kožel, Mr. in Mrs. J. Mervar, Mr. in Mrs. L. Bartol, Mrs. F. Zupanc, Mr. in Mrs. Oblak, Mr. in Mrs. A. Dolgan, Mr. in Mrs. T. Tekavec, Mr. A. Cugel, Mr. in Mrs. F. Šepic, Mr. in Mrs. L. Korenčan, Mr. in Mrs. V. Grdlnik, Mrš in Mrs. H. Parker, Mr. in Mrs. V. Poje, Mr. in Mrs. M. Opalek, Mr. in Mrs. J. Sasso in Mr. in Mrs. Turk.

Najno najlepšo zahvalo naj prejmejo sinovi Lawrence, Steve in Adolf, teti, drugi sorodniki in prijatelji za krasen dar in lep večer, kateri nama bo ostal v hvaležnosti v trajnem spominu. Obljubljujeva pa, da bova poizkušala ob dani priliki delno povrniti to, kar ste nama vi storili. Končno tisočera vam hvala vsem za vse.

Mr. in Mrs. Lawrence Torkar, 15811 Huntmere Ave.

Ples po žareci žerjavici

Sredi silnih gozdov Stramlja-planine med Malim Tirnovim in Črnim morjem na Bolgarskem leži starobolgarska vas "Vulgari." Steje kakih 100 hiš. Vulgari se pečajo z živinorejo. Vas je še iz tistih časov, ko so tu vladali Grki, ki so sebi tuje prebivalce te vasi imenovali "Vulgare" — Bolgare. V tej stari bolgarski vasi je še danes doma neka verska sekta, ki časti ogenj. To so prebivalci gotovo prevzeli od Grkov. To čaščenje ognja je pomešano s krščanskimi običaji in s čaščenjem svetega Konstantina in sv. Helene. Ta sekta se imenuje "nesinari," ljudje, ki govorje resnico. Pravo središče sekte pa prav za prav ni vas "Vulgari," ampak sosednja manjša vasiča "Prunja Jutra"; ime bi kazalo na tatarsko pokoljenje prebivalcev. Ta sekta je bila včasih silno močna, a v teku zadnjih 20 let je prosveta tako napredovala, da je le še nekaj starih ljudi pri tej sekti.

Vendar se prebivalci še vedno zanimajo za to čaščenje ognja in ples na žareci žerjavici, kar začno obajati "nesinari" 3. junija na god svetega Konstantina in sv. Helene. Takrat se zbere vse prebivalstvo v sprevid, ki ga vodi 70 let stara "baba — nuna Kacarova," katera pleše po žerjavici že 50 let. Njena hči, ki je stara 45 let, pleše samo vsakih 5 let, druge tri ženske plesalke so stare 50-60 let. Voditelj te sekte pa je Kiro Kacarov, mož "babe-nune." Učenjaki se zadnje čase zelo trudijo, da bi ugotovili skrivnost teh plesov, a ne morejo. Če ne bodo razvozljali te uganke kmalu, bo ostala nerešena, ker med mladino tega nihče več ne zna. Sedež sekte je v konaku — neki koči, katero imajo za svetišče. To svetišče varuje "babanuna." Ženska naenkrat zapade v nekako omotično stanje, nakar zaropota "sveti boben" in zapoje "duda." Ob tej godbi se "baba-nuna" dvigne in gre proti kraju, kjer kurijo kres. Za njo gre vsa soeska.

Ko je kres pogorel, da je ostala le žerjavica, začno baba pleasati okrog žerjavice, nakar se "baba-nuna" prva bosa zažene na žerjavico in pleše po njej. Za njo planejo potem druge in plešejo po ognju kake četrt ure. Trikrat to ponove, nakar se vse zažene k ženskam gledat, ali so si kaj opekle bose noge. Nikdar pa nihče ne opazi kake opekl-

ZAHVALA

Fr. Kecip.

MALI OGLASI

HOT SPECIALS!

Fresh Ham, small	22c
Pork shoulder, celi	15c
Leg of lamb	25c
Pot roast, lb.	17c
Olje No. 77, gal.	75c
Sugar, 10 lbs.	49c
Springers dressed, lb.	29c

Se priporočam
Louis Oswald
17205 Grovewood Ave.

Kdor želi

lepe grahaste piščance od 3-5 funtov težke, po 28c funt, novo domače kisel zelje 6c funt, sveža reberca 16c funt, najboljša domača suhe klobase 28c funt, mlada jagnjetina (leg of lamb) 28c funt, lepa teletina za pohanje 28c funt, pork chops 22c funt, lepa zaloga mlade prasetine. Se vljudno priporočam vsem gospodinjam.

Anton Ogrinc
6414 St. Clair Ave.

Posebnosti za ves teden

Edwards Black raspberry jam, 1 ft. jar 23c
Edwards Pine apple juice, No 2 cans, 2 za 25c
Edwards Egg noodles, 1 ft. za 15c
Milan Tomato or vegetable soup, 3 cans for 25c
First prize dill pickles, qt. 15c
Se vljudno priporočamo vsem gospodinjam

Leo Zupancic
1140 E. 67th St.

Prodajalec avtomobilov

Ena najstarejših in največjih Clevelandskih tvrdk, ki prodaja Dodge avte, sprejme takoj prodajalca, ki ima v tem izkušnje. Prednost imajo taki, ki govorje tudi slovensko, da bi prodajali Dodge in Plymouth potniške avte in truke. Lepa prilika za pravega človeka. Oglasite se med 9 in 12 dopoldne, razen v soboto. Vprašajte za Mr. Ferns, 14401 Euclid Ave. (194)

ne. Ta ples traja 3 dni in še danes ni pojasnjen.

Češčenje ognja in ples po žerjavici je pri ženskah te sekte tako nekaj silnega, da zno-re, če bi tega ne mogle opraviti, kadar bi jih n. pr. doma prišlo tako zamakljenje. Nekateri so že morali zaradi tega dati v norišnico.

IZ PRIMORJA

—Gorica. Pred časom je bil izdan ukrep glede varčevanja s kavo. Istočasno je pričela primanjkovati kava povsod in jo je bilo dobiti le za drag denar, v prometu pa se je pojavila nekaka mešanica kot nadomestilo. Menda so ta ukraj omilili, kajti zadnji čas jo je dobiti po nižji ceni. Toda mesto tega je pričelo primanjkovati koruzne moke, kar je še vse hujši udarec za naše ljudstvo. Že v začetku junija je podeželskim trgovcem pošla vsa zaloga, novih pošiljk pa ni dobiti kljub ponovnim urgenceam. Tako smo ostali sedaj še brez koruzne moke. Kaj pomeni to pomanjkanje za našega kmeta, ki so mu žganci in polenta poleg krompirja glavna vsakdanja hrana, si je lahko vslikati, posebno še, če vemo, da tudi boljšemu kmetu poide domači pridelek že v začetku spomladati ter je povsem odvisen od nakupa.

—V Sovodnjah ob Soči pri Gorici je umrl 1. t. m. g. Alojz Vižintin v 78 letu starosti kot upokojeni prožni mojster bivše južne železnice, katero službo je vršil preko 30 let na železniški progi Gradiška-Gorica. —V visoki starosti 84 let je v Hudajužni umrl dne 3. julija t. l. trgovec Simon Kemperle, oče bivšega urednika "Goriške Straže" Poldeta Kemperla.

Lepa prilika!

V bližini La Salle gledališča imamo naprodaj hišo 6 sob, za 1 družino, lot 100 x 100; izgleda kot paradiz na zemlji; vse v najlepšem redu. Pridite, da vam razkažemo ta prostor. Jo dobi-te veliko pod ceno. Dom, na kateraga mora biti vsak lastnik ponosen.

Hiša za 2 družini, 5 in 5 sob, na 15803 Parkgrove Ave.; takoj potrebujete \$500; dohodkov \$80. Hiša se izplačuje, če kupec doda \$18 mesečno. Obresti po 4-1/2%. Se lahko takoj vselite.

Hiša za večjo družino, 5 spalnih sob, na La Salle St. Lastnik hoče prodati za veliko nižjo ceno kot je njega stala.

Hiša 7 sob, v fari sv. Kristine; samo \$2,400. Takoj \$600. Vprašajte pri:

La Salle Realty Co.
838 E. 185th St.
KEnmore 3153-W
F. J. Turk, mgr.
(Aug. 16, 18, 19)

Odda se stanovanje

5 sob, kopalnice, furnes, korita za pranje; se odda pravi družini samo za \$27.00. Stanovanje se nahaja na 584 E. 102nd St. Pokličite HEnderson 8492. (193)

IZLET na NEW YORŠKO RAZSTAVO

Preko delavskega praznika (Labor Day) dne 2. septembra bo AUGUST KOLLANDER osebno vodil izlet na razstavo. Vabljeni ste, da se pridružite njegovemu izletu. Vse tozadevne informacije dobite v njegovem uradu, 6419 St. Clair Ave., kjer dobite tudi železniške karte po znižani ceni.

MAR-KET COAL CO.

1261 Marquette Rd.
ENdicott 1588
FIN PREMOG!
Točna postržba!
Frank J. Cimperman
A. M. Klemencic, Sec'y

Oblak Furniture Co.

TRGOVINA S POHIŠTVOVOM
Fohištvo in vse potrebščine za dom
6612 ST. CLAIR AVE.
HEnderson 2978

CLEAN CUT MEAT MARKET

664 EAST 185th STREET
KENmore 1881
Privržite si boljše vrste mesa za nedeljo. Poskusite parkrat, kupite pri nas.
ANTON NOVAK

IGNAC SLAPNIK, ST. CVETLIČAR

6102 ST. CLAIR AVE.
HEnderson 1126

MANDEL DRUG CO.

15702 Waterloo Rd., Cleveland, O.

SLOVENSKO PODJETJE BLISS ROAD COAL & SUPPLY CO.

Najboljši premog in drva. Pokličite KEnmore 0803 22290 ST. CLAIR AVE.

Predsednik poslanske zbornice, Wm. B. Bankhead, je podpisal 224 predlogov, ki jih je zbornica sprejela v enem dnevu.

Za čast in poštenje

(ROMAN)

Enako vidimo tudi vsak dan lahko matere in očete, ki so ljubosumni na svoje hčere in sinove.

Iz tega silnega, neznoznega položaja je odrešil starega vojvoda Lacheneur.

Lastnik Sairmeusa, posestvo, ki je bilo vredno mnogo nad milijon, mu je zagotovilo neodvisnost pred sinom; zopet je dobil svojo svobodo in se otrešel tiranije.

Smatral je sedaj samega sebe kot najbolj premožnega posestnika v onem okraju. Poleg tega je bil izbrani prijatelj kralja. Kaj hoče sedaj še več!

Taka premišljevanja so ga očarala. Čutil se je dvajset let mlajšega — za dvajset let, katera je preživel v pregnanstvu.

Ko je ob deveti uri zjutraj vstal je šel, da zbudi Martiala. Sinoči si je ogledoval notranjost gradu pri slabi razsvetljavi sveč. Hotel je videti vso razkošnost gradu tudi pri belem dnevu. S sinom korakata po vseh sobanah in dvoranah tega knežjega bivališča. Z vsakim korakom mu je mladost prihajala bolj jasno v spomin.

Lacheneur je ohranil vse kot je bilo. Vojvoda je dobil v gradu predmete, ki so bili toliko stari kot on. Dobil jih je na prejšnjih prostorih in nihče se jih odtedaj ni dotaknil.

Ko je bil s pregledovanjem gotov, se obrne k sinu in reče: "Reči moram, Martial, da ta Lacheneur nikakor ni bil tak lopov kot sem ga smatral. Pripravljen sem mu mnogo odpustiti radi velike pozornosti."

Steve Trebec Jr. pravi:

Prihranite sedaj 25 do 50 % NA POHIŠTVU, PEČEH, PREPROGAH, MODROCIH,

na avgustovi razprodaji

2 kosa za sprejemno sobo tako malo kot\$21.50

Verandne gugalnice 1/2 ceneje

Simmons Innerspring modroci ali box springs....\$16.50

Vem, da lahko prihranite denar, če kupite od mene. Naj vam to dokazem.

The Furniture Mart Inc. Steve Trebec, Jr., prodajni manager

15428 Waterloo Rd. v COLLINWOODU, nasproti Slov. Del. Doma.

Kenmore 1405

Prodajalna odprta vsak dan od 9. do 9., v sredo od 9 do opoldne

sti in skrbi, katero je posvečal naši hiši za časa naše odsotnosti."

Martial je bil zamišljen. "Jaz mislim, gospod," reče končno, "da bi lahko pokazala najino hvaležnost s tem, da mu izplačava večjo svoto."

Te besede so razburile starega vojvoda.

"Ha, odškodnino naj dobi? Ali si blazen, markiz? Pomisli na dohodke, katere je imel od tega posestva. Ali si pozabil na številke, katere nama je podal sinoči vitez de Livandiere?"

"Vitez je norec," izjavi Martial. "Pozabil je, da je Lacheneur potrojil vrednost Sairmeuse posestva. Po mojem mnenju zahteva naša družinska čast, da plačava Lacheneurju najmanj stotisoč frankov odškodnine. To bi tudi blagodejno vplivalo na javnost, kje je te dni zelo razburjena, in prepričan sem, da bi bilo tudi njegovo veličanstvo zadovoljno s tako potezo."

"Sveta nebesa!" vzklikne stari plemenitaš. "Stotisoč frankov! Kako vendar govoriš! Da, kar se tiče tvojega premoženja, je vse v redu. No, če v resnici tako misliš —"

"Ah, moj dragi gospod oče, ali ni moje premoženje tudi vaše? Da, tega mišljenja sem jaz. Ako vam je prav bom zadevo z Lacheneurjem sam osebno uredil na tak način, da njegov ponos ne bo ranjen njegov osebni ponos. On je udan in to udanost morava obdržati."

Vojvoda na široko odpre oči. "Ponos Lacheneurja!" mrmra. "Udanost ohraniti! Zakaj ubiraš te strune? Odkod je tvoje izredno zanimanje za to zadevo?"

Vojvoda prekine govor, toda se kmalu nečesa spomni in reče: "Ze razumem!" vzklikne. "Razumem. Lacheneur ima krasno hčerko."

Martial se nasmehne. "Da, lepa cvetka," nadaljuje vojvoda. "Toda stotisoč frankov! Vraga! To je previsoka svota za plačilo navadne strasti. Toda če zahtevaš."

Oborožen s tem zagotovilom se napoti Martial dve uri pozneje, da izvrši svoje poslanstvo.

Prvi kmet, katerega je srečal mu je pokazal pot do kočice, v kateri je sedaj bival Lacheneur.

"Sledite vodi," je rekel kmet, "in ko zagledate smrekovo hosto na levi, pojdite preko vode."

Martial je korakal preko reke, ko je zaslišal glasove pred seboj. Približa se, spozna Marie-Anna in Maurice-a, nakar obstane.

Enajsto poglavje. Tekom odločilnih trenutkov v življenju, ko je vsa bodočnost človeka odvisna od ene same besede, se pojavi kot blisk v glavi dvajset in več nasprotujočih si mnenj.

Ko se mladi Martial tako nepričakovano prikaže, je bila prva misel v glavi Maurice-a: "Koliko časa je že tu? Ali

mogoče igra vlogo vohuna? Ali je prisluškoval? Kaj in koliko je slišal?"

V prvem nagonu je skušal skočiti proti svojemu nasprotniku in ga udariti v obraz in ga tako prisiliti, da se sprime z njim.

Toda misel na Marie-Anne ga nemudoma ustavi.

Začel je misliti na posledice, ki bi znale nastati iz takega spopada. Dekle bi pri tem gotovo izgubilo svoje pošteno ime. Martial bi vsepovsod govoril o tem, in ljudje na kmetih ne poznajo v takih zadevah nobenega usmiljenja. Ljudje bi zaničevali dekle, s prstom bi kazali za njo, in to je napotilo mladega moža, da se je zadržal. Vse to mu je vzelo komaj pol sekunde časa, da je premislil.

Vljudno se dotakne klobuka kot v pozdrav in ko stopi napram Martialu mu reče: "Tujec ste, gospod, in najbrž ste zgrešili pot."

Besede so bile slabo izbrane, torej niso dosegle svojega namena. Pozabil je, da je bila beseda "tujec" najhujša psovka za vračujoče se francoske plemenitaše, ki so toliko časa živeli v pregnanstvu v tujini.

Toda tudi mladi markiz se je znal zatajevati. Namesto, da bi osorno odgovoril, se dotakne svoje lovspe čepice in odvrne: "Res je — zgrešil sem pot."

Pri vsej razburjenosti, v kateri se je nahajala Marie-Anne, pa je dobro znala, da samo njena navzočnost preprečuje spopad obeh mladih mož. Pogled, s katerim sta merila eden drugega, je izključeval vsak dvom. Če je bil eden pripravljen naskočiti drugega, je drugi pazil, da udarce odbije.

Martial je bil prvi, ki spregovori po trenutku molka. "Kmetje včasih ne opišejo točno pota," reče lahko. "Več kot eno uro sem iskal hišo, v katere zavetje se je Lacheneur umaknil."

"Ah!" "Pošilja med vojvoda Sairmeuse, moj oče."

Maurice je že dovolj znal o vojvodi in je takoj mislil, da je vojvoda poslal sina najbrž z novimi zahtevami do Lacheneurja.

"Mislim sem," reče, "da je prišlo včeraj v župnišču do popolne ločitve med vojvodo Sairmeuse in med Lacheneurjem."

Te besede je Maurice izgovoril na skrajno izzivalen način, toda Martial se je komaj zmenil za nje. Prisegel je, da ostane miren in imel je dovolj moči, da je držal svojo besedo.

"Ako, so odnošaji — kar naj Bog prepove — v resnici prekinjeni," odvrne Martial, "tedaj mi vrnite, gospod Escroval, da temu ni moja krivda."

"Torej ni res, kar govorijo ljudje?" "Kakšni ljudje? Kdo neki?" "Ljudje v tej okolici."

"Ah! In kaj govorijo ljudje?" "Resnico. Da ste namreč vi krivi razžaljenja, katerega mož, ki kaj da na svojo čast, nikakor ne more odpustiti."

Mladi markiz zmaje z glavo. "Vi ste hiter sodnik, gospod," reče. "Dovolite mi, da bo gospod Lacheneur manj strog sodnik kot ste vi, in da bo njegova razburjenost popolnoma zginila, ko izve popolno resnico."

Taka izjava iz ust tako ošab-

nega aristokrata! Ali je to mogoče?"

Martial se je okoristil z uspehom, ki so ga imele njegove besede. Obrne se torej proti Marie-Anne in začne govoriti samo proti njej ter ignorira popolnoma navzočnost Maurice-a.

"Naredila se je pomota — nesporazum je nastal, gospodična," nadaljuje Martial. O tem ni treba imeti nobenega dvoma. Sairmeusi niso nehvaležni. Kako neki ste mogli misliti, da bi mi nalašč razžalili udanega družinskega prijatelja, in to v trenutku, ko je toliko naredil za nas! Pravi gentleman kot je moj oče in junakinja poštenja kot ste vi, se lahko spoštujejo medsebojno. Priznam, da pri včeraj-

šnjem prizoru se vojvoda Sairmeuse ni popolnoma pravilno obnašal, toda korak, ki ga je storil danes, dokazuje njegovo globoko obžalovanje."

Martial se je odkril in stal pred njo napol sklonjen. Govoril je z naglasom največjega spoštovanja, kot bi bila ona kneginja, ne pa priprosta hči tega "lopova" Lacheneurja.

Toda ali je bil njegov nastop samo manever lopova ali je pa tudi on bil prevzet od izredne lepote mladega dekleta. Oboje je bilo, in težko bi mu bilo reče, katere besede so prihajale prostovoljno in katere neprostovoljno iz njegovih ust.

Martial nadaljuje: "Moj oče je star mož, ki je mnogo trpel. V pregnanstvu

je težko živeti. Toda če so boleste in grenka razočaranja zastropila njegov značaj, pa ni vse to spremenilo njegovega srca. Njegova dozdevna ošabnost zakriva iskreno srce. In — zakaj naj bi zakrival? Vojvoda še danes ne veruje, da je svet napredoval za dvajset let, on še vedno čuti kot otrok. In še več, ljudje so ga sleparili na vse mogoče načine. Da vam odkrito povem, ko sva se mudila v Montaignacu, se je sovražnikom Lacheneurja po-

srečilo, da so naščuvali očeta proti njemu."

Vsako bi prisegel, da govori Martial resnico, tako prepričevalen je bil njegov glas in vse njegovo gibanje.

In Maurice, ki je čutil — ki je bil gotov, da Martial laže, nesramno laže, je bil ves iz sebe radi te premišljene sleparije, katero zlasti poznajo v boljših družbah, in o kateri njemu ni bilo dosti znanega.

(Dalje prihodnjič)

Vabilo na otvoritev

ST. CLAIR RIFLE AND HUNTING CLUB

OTVARJA NOVO STRELIŠČE NA LASTNI FARMI V PAINESVILLE, OHIO

V NEDELJO 20. AVGUSTA 1939

Vsi lovski klubi, kakor vsi prijatelji in znanci ste najvljudneje vabjeni. Denarne nagrade za najboljše skupine strelcev, kakor tudi za posameznike se bodo dajale. Tudi jagneta se bo peklo. Druga okrepčila kot po navadi.

Farma se nahaja na Route 44, eno miljo južno od mesta Painesville, Ohio, na vzhodni strani ceste. Kdor bo prišel skozi Cleveland, naj vzame Route 84 do Route 44 v Painesville; tam naj zavije na desno po Route 44 eno miljo. Kdor gre skozi Chardon, naj tam vzame Route 44 v severno smer. Pridite vsi, ne bo vam žal.

ODBOR.

POSEBNA RAZPPRODAJA ZA MESEC AVGUST

INLAID LINOLEUM, najnovejši vzorci, preje 1.98 sedaj 1.25

BOSS PRALNI STROJI, preje 79.00, sedaj samo. 59.00

GLOSS ENAMEL, najboljši, preje 3.25 gal. sedaj 2.50

GENERAL ELECTRIC WAX, obdrži lepo in gladko, preje 69c, sedaj 59c

FLOOR LAMP, 7 načinov luči, preje 11.00, sedaj.. 6.95

Posebno znižane cene na vseh kuhinjskih pečeh in sploh na vsem blagu.

ANTON DOLGAN

15617 Waterloo Rd. Kenmore 1299

JUGOSLOVANSKI DAN NA NEWYORŠKI RAZSTAVI 6. SEPTEMBRA

Za skupni izlet na Jugoslovanski dan smo izposlovali ugodno znižane cene. Vožnja tja in nazaj, tri dni v New Yorku in več drugih ugodnosti, samo za \$27.00 za odrasle, otroci pod 12 letom \$18.50.

Izlet se vrši pod avspico Jugoslovanskega kulturnega vrta in ga vodi zastopnik. Vlak odpelje iz Clevelanda v ponedeljek 4. septembra ob 6:00 zvečer in iz New Yorka nazaj v četrtek 7. septembra ob 6:30 zvečer. Vsi Jugoslovani ste vljudno vabjeni, da se pridružite temu izletu. Vse podrobne informacije dobite v uradu

Steve F. Pirnat in Joseph Grdina Co.

6121 ST. CLAIR AVENUE

Vabilo na zabavni dan v soboto 19. avgusta - - - - -

Ob priliki 55. rojstnega dne, bomo servirali na ražnju pečene jančke in mlade piščance. Igrala bo Češka godba od 4. ure naprej. Postregli bomo tudi z dobro pijačo. Torej se vsem prijateljem in znancem prav vjudno priporočamo za obilen obisk.

FRANK KOVACIC

4121 ST. CLAIR AVE.

Avgustova RAZPRODAJA pohištva

POSEBNOŠTI!

180 COIL INNERSRING MODROCI.....\$12.95 (Primerjajte s katerimkoli \$22.50 modrocom)

6 WAY JUNIOR ali BRIDGE SVETILKE, sami izberete, samo\$ 7.95

6x9 LINOLEJ PREPROGE\$ 2.98

5 KOSOV PORCELANAST ZAJTRKOVALNI SET\$22.75

HASSOCK LEATHERETTE FOOTSTOOL, prevleka raznovrstna 98c

8 KOSOV SET ZA JEDILNO SOBO, American Pencil Stripe orehovina.....\$79.50

2 KOSA MODEREN SET ZA SPREJEMNICO, za samo\$89.50

3 KOSI SET ZA SPALNICO, postelja, skrinja, dresser\$49.50

Vse te posebnosti in druge, preštevilne, da bi jih navedli, dobite pri

PERUSEK FURNITURE

809 E. 152d St.

Odprto zvečer v ponedeljek, četrtek in soboto

ZA NAJBOLJŠO IZBERO IN VREDNOST PRIDITE K JOE PERUŠKU

ZENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628

AMERICAN RADIATOR PRODUCTS WOLFF HEATING CO.

GRELNI INŽENIRJI

Horak zrak, para, vroča voda, plin, olje, air conditioning. — Popravljamo vse vrste furneze in boilerje.

NOBENE GOTOVINE TAKOJ, PLACATE V TRESH LETIH

Urad in razstava vseh predmetov na

715 E. 103 ST. GLenville 9218

Vprašajte za našega zastopnika — Štefan Robash

Slovenska zveza društev Najsvetejšega Imena vas vabi na SLOVENSKI KATOLIŠKI DAN v nedeljo 20. avgusta na Špelkotov vrt, St. Clair Ave., Euclid, Ohio